

Izjava predsedstva Slovenskega sociološkega društva

Ljubljana, 2. marec 2010 – Javna razprava o predlogu novega Družinskega zakonika, ki ga je Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve predstavilo oktobra 2009, je bila večinoma burna, pogosto čustveno nabita. V njej so se bolj redko opirali na dognanja sociološke stroke. Še več rezultati nekaterih raziskav s tega področja so bili popačeni oziroma zlorabljeni.

Slovensko sociološko društvo oziroma njena Sekcija za spol in družbo se je prav zaradi zgoraj omenjenega decembra istega leta vključila v javno razpravo o novem Družinskem zakoniku z okroglo mizo v Cankarjevem domu. Na njej smo poudarili, da so novosti, ki jih zakonodajalec vnaša v nov Družinski zakonik na področju razumevanja družine, starševstva, partnerstev in zakonske zveze povsem v skladu z dognanji sociološke stroke. Ta je že dlje časa opozarjala na potrebo po spremembah obstoječega Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih. Sociološke raziskave s tega področja so dlje časa opozarjale na to, da obstoječi zakon ne upošteva oziroma izenačuje vseh družinskih oblik, v katerih živijo odrasli in otroci. Takšno redukcionistično razumevanje starševstva zgolj kot biološkega povzročja tudi pravno nereguliranost položaja socialnega starševstva, ki je vse bolj prisotno v družbi.

V Slovenskem sociološkem društvu s pričujočo izjavo ponovno poudarjamo, da predlog novega Družinskega zakonika uvaja širšo (inkluzivno) definicijo družine, ki samo pravno regulira že dlje časa obstoječo prakso vsakdanjega življenja. Sociološka stroka tovrstno inkluzivno definicijo konsenzualno sprejema, saj je v njej osnovna premisa družine starševsko razmerje med otrokom in odraslo osebo, ki skrbi za otroka. Raziskave namreč kažejo, da ni pomembno, ali je starševsko razmerje z otrokom biološko ali socialno, pač pa je pomembno skrbstveno razmerje; da spol in število staršev ne igra ključne vloge pri zagotavljanju otrokove dobrobiti, pač pa je pomemben predvsem kvaliteten skrbstveni odnos; da otroci iz istospolnih družin niso ne v psihološkem ne vedenjskem ne v seksualnem ali kakršnem koli drugem pomembnem smislu drugačni od otrok, ki odraščajo ob heteroseksualnih starših; da so istospolno usmerjeni starši prav tako uspešni pri vzgoji otrok kot heteroseksualni ter, da bolj kot spol in spolna usmerjenost staršev na vzgojo vpliva vsebina oz. kakovost družinskih odnosov.

Slovensko sociološko društvo meni, da predlog novega Družinskega zakonika uvaja novosti, ki so v skladu s strokovnimi dognanji sociološke stroke in si bo v javnem razpravljanju na to temo še naprej prizadevalo za ustrezen strokovni nivo in prevlado moči argumentov.

dr. Samo Uhan, predsednik SSD